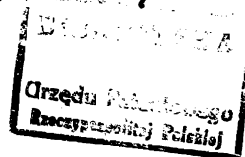

Warszawa, dnia 14 marca 1951 r.

B43K 5/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 34046

Kl. 70 b, 4/50

Ondřej Takač

(Praga, Czechosłowacja)

Wieczne pióro

Udzielono z mocą od dnia 8 września 1948 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy wiecznego pióra, zasilanego farbą lub atramentem o większej gęstości niż gęstość ogólnie stosowanego atramentu. Piór takich można używać przez dłuższy czas bez napełniania ich atramentem. Znane są wieczne pióra, których końcówka pisząca osadzona jest przesuwnie w oprawce pióra w ten sposób, że przez przesunięcie tej końcówki równocześnie steruje się narząd zamykający otwór przez który wysuwa się końcówka pióra z oprawki.

Znane podobne pióra są jednak bardziej skomplikowane, zawodzą w działaniu i posiadają takie niedogodności, jak np. nieszczelność zamknięcia i konieczność rozbierania całej oprawki pióra przy wymianie zbiorniczka do atramentu.

Pióro według wynalazku nie posiada wymienionych wyżej niedogodności. Na rysunku przedstawiono, tytułem przykładu, pióro według wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny pióra w położeniu zamkniętym; fig. 2 — podobny przekrój pióra w położeniu gotowym do pisania; fig. 3 — przekrój podłużny tulejki zamocowanej sztywno w oprawce pióra; fig. 4 — przekrój podłużny rurki, zaopatrzonej w zamknięcie

kończówki; fig. 5 — widok tej rurki w kierunku strzałki A; fig. 6 — widok w częściowym przekroju tulejki zamocowanej sztywno w oprawce pióra, a fig. 7 — widok od dołu tej tulejki.

Rurka 1 posiada piszącą końcówkę 2 i jest zamocowana u góry przez nagwintowanie w grzybku 3. Grzybek ten jest osadzony za pomocą gwintu w osłonie 5 i jednocześnie przytrzymuje trzymak 4. W osłonie 5 umocowana jest tulejka 7, przedstawiona również na fig. 3. Posiada ona u góry kształt cylindra 71, w dolnej zaś części stanowi półcylinder 72, zakończony półpięścieniem 74. W tym półpięścieniu 74 jest sztywno osadzony trzpień 73, służący do prowadzenia całej tulejki 7.

Półcylindrowi 72 tulejki 7 odpowiada półcylinder 82 rurki 8, który na górnym końcu posiada półpięścień 84. Półcylindryczny kształt obu części 72 i 82 tulejki 7 i rurki 8 umożliwia ich wzajemne przesunięcie wzdłuż osi nie przeszkadzając przy tym ich wzajemnemu ruchowi obrotowemu. Pomiędzy rurkami 7 i 8 znajduje się śrubowa sprężyna 10, opierająca się końcami na półpięścieniach 74 i 84 i odpychająca wzajemnie obie rurki 7 i 8 w kierunku osiowym.

W celu założenia sprężyny 10 pomiędzy półpierścieniami 74 i 84 podczas składania pióra. powierzchnie cylindryczne obu półpierścieni zaopatrzone są w płytkie nagwintowanie (nie przedstawione na rysunku). Przy składaniu pióra osadza się przez wkręcanie sprężyny 10 na jednej z rurek, np. na rurce 8, przez półpierścień 84. Następnie przykładą się tulejkę 7 do początku rurki 8 (fig. 3 i 4) i początek sprężyny 10, osadzonej już na rurce 8, wkręca się na nagwintowanie pierścienia 74. W ten sposób przez obracanie sprężyny 10 osadza się tulejkę 7 na rurce 8.

Rurka 8 posiada kuliste zakończenie 83, na którym umocowany jest wahadłowo na czopach narząd zamykający 85. Narząd 85 posiada kształt wycinka kuli, zaopatrzonego w ramię w postaci tarczowego występu 87.

Rurka 8 jest osadzona w tulejce 9, zamocowanej sztywno w oprawce 6 pióra. Tulejka 9 posiada wykrój 93, do którego wchodzi występ 87 narządu 85. Przez obrót tulejki 8 względem tulejki 9 osiąga się wahadłowe wychylenie narządu 85.

W górnej części tulejki 9 wykonany jest wykrój 91, służący do prowadzenia trzpienia 73. Wykrój ten posiada zagięcie 92, które umożliwia obrót tulejki 7, oraz rurki 1 i osłony 5, a także służy do ustalania tulejki 7 we właściwym położeniu po jej obrocie. W celu osadzenia półpierścienia 74 w tulejce 9, tulejka ta posiada wykrój 94 (fig. 7).

Kuliste zakończenie 83 rurki 8, na którym spoczywa swym kulistym wycinkiem 86 narząd 85, zwiększa znacznie szczelność zamknięcia. Szczelność ta jeszcze bardziej zwiększa się przez osadzenie narządu 85 przesuwnie w czaszy 62, sztywno połączonej z oprawką pióra. Dzięki temu uzyskuje się szczelne zamknięcie otworu 61, służącego do wysuwania końcówki piszącej 2. Przez szczelne zamykanie otworu 61 nie tylko ochrania się końcówkę piszącą 2, lecz także unika się wysychania zawartości zbiorniczka pióra.

Pióro według wynalazku działa w sposób poniżej podany.

W położeniu nieczynnym pióra (fig. 1) rurka 1 przesunięta jest do góry, narząd 85 jest w położeniu zamknięcia, a trzpień 73 znajduje się w wykroju 92. Przyskubując do pisania obraca się osłonę 5 o 60°, przytrzymując oprawkę 6, wskutek czego trzpień 73 wysuwa się z wykroju 92 do wykroju 91, a tulejka 7 wraz z rurką 1 zostaje pod działaniem sprężyny 10 przesunięta na dół. Przy obracaniu osłony 5 obraca się również rurka 8, powodując wychylenie narządu 85 około czopów 88 w położenie otwarcia przez zahacze-

nie występu 87 o wykrój 93 tulejki 9. Sprężyna 10 zaczyna działać, pzesuwając rurkę 1 samoczynnie na dół tak, aby końcówka pisząca 2 została przesunięta przez otwór 61 w położenie do pisania. Jest rzeczą bardzo korzystną, że końcówka 2 jest utrzymywana w tym położeniu elastycznie pod działaniem sprężyny 10. Dzięki temu uzyskuje się tylko dopuszczalny żądany nacisk końcówki 2, potrzebny do pisania.

Zastrzeżenia patentowe

1. Wieczne pióro z osadzoną przesuwnie końcówką piszącą i stałym zamknięciem otworu dla tej końcówki, znamienne tym, że rurka (8) z przymocowanym do niej narządem zamykającym (85) posiada częściowo kształt półcylindra (82), do którego przylega przesuwnie odpowiednia część półcylindra (72) tulejki (7), połączonej sztywno z rurką (1), przy czym narząd zamykający (85) jest osadzony wahliwie dokoła czopów (88), umieszczonych na dolnym końcu rurki (8).
2. Wieczne pióro według zastrz. 1, znamienne tym, że pomiędzy rurką (8) i tulejką (7) znajduje się sprężyna śrubowa (10), służąca do samoczynnego przesuwania końcówki piszącej (2) w położenie do pisania (fig. 2).
3. Wieczne pióro według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że rurka (8) i tulejka (7), posiadają półpierścienie (84, 74), zaopatrzone na powierzchni cylindrycznej w płytkie nagwintowanie, umożliwiające osadzenie sprężyny (10) przez wkręcanie.
4. Wieczne pióro według zastrz. 1 — 3, znamienne tym, że rurka (8) posiada kuliste zakończenie (83), które wraz z kulistym wycinkiem (86) narządu (85) i z czaszą (62) oprawki (6) pióra zapewnia szczelność zamknięcia otworu (61).
5. Wieczne pióro według zastrz. 1 — 4, znamienne tym, że posiada tulejkę (9), połączoną sztywno z oprawką (6) i zaopatrzoną w wykrój (91), z bocznym wykrejem (92), umożliwiającym obrót jej wraz z oprawką (6) dopiero po cofnięciu rurki (1) wraz z osłoną (5).
6. Wieczne pióro według zastrz. 5, znamienne tym, że tulejka (9) posiada wykrój (93) do sterowania narządu (85).
7. Wieczne pióro według zastrz. 1, znamienne tym, że posiada dostępny z zewnątrz grzybek (3) połączony z rurką (1), który umożliwia wyjęcie rurki (1) bez rozbierania całego pióra.

Ondřej Takáč

Zastępca: Dr S. Bolland
adwokat

